

ὥστε μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ πολεμήσωσι τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ προσβάλλει τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου, ἥτις παραδέχεται ἑπτὰ μόνον πλανήτας, ἃς ὀνομάζει λυχνίας, ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ φύσις δὲν ἠδύνατο νὰ πλάσῃ πλανήτας μόνον διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ ὄνομα τῶν Μεδίκων.

Τὸ 1615, κατόπιν καταγγελίας γενομένης ἀπ' ἄμβωνος ὑπὸ Δομινικανοῦ τινος ἱεροκλήρυκος, τὸ ἱερὸν δικαστήριον κατεδίκασε τὰ συγγράμματα τοῦ Κοπερνίκου «ὡς ὑποστηρίζοντα—κατὰ τὴν ῥῆσιν τῆς ἀποφάσεως—τὴν ψευδῆ ἐκείνην Πυθαγορικὴν διδασκαλίαν, τὴν ὅλως ἐναντίαν πρὸς τὴν ἁγίαν γραφὴν περὶ τῆς κινήσεως τῆς γῆς καὶ τῆς ἀκίνησιος τοῦ Ἥλιου.» Τρία ἔτη μετὰ ταῦτα ὁ Γαλιλαῖος ἐξέδωκε σύγγραμμα ἀστρονομικὸν ἐν διαλόγοις, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεδείκνυε γελοίας τὰς δοξασίας τῶν ὑποστηριζόντων τὸ παλαιὸν σύστημα, ἐφ' ᾧ ἐνεκλήθη εἰς τὸ ἱερὸν δικαστήριον καὶ κατεδικάσθη ν' ἀρνηθῆ ἑγγράφως τὴν κίνησιν τῆς γῆς. «Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μου, λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος, αἱ ἀποδείξεις μου δὲν ἐνοηθήσαν, καὶ ὅσον καὶ ἂν προσεπάθησα νὰ νοηθῶ δὲν τὸ κατώρθωσα. Μὲ διέκοπτον μετὰ μεγάλου ζήλου, ἵνα μ' ἐλέγξωσιν ἐπὶ σκανδάλῳ καὶ τὰ χωρία τῆς ἁγίας γραφῆς τὴν γῆν ἔθεμελίωσας καὶ διαμερεῖ καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔσσηκε· μοὶ προὔβαλλοντο πάντοτε ὡς ἀποδείξεις ἀκαταμάχητοι τῆς ἐνοχῆς μου».

Αἱ καταδιώξεις αὗται ἦσαν συνέπεια αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ποία ἀλήθεια δὲν ἀπήτησε μαρτύρια ἵνα ὑπερισχύσῃ τοῦ εὐκόλως πιστευομένου ψεύδους; Μήπως ὁ χριστιανισμὸς, ἡ θεία αὐτὴ καὶ πασιφανὴς ἀλήθεια, ἀριθμεῖ ὀλίγα μαρτύρια κατὰ τοὺς πρώτους τῆς ἐμφανίσεώς του αἰῶνας; Εὐτυχῶς ὅμως πάντοτε τὸ ψεῦδος μετὰ μακρὸν ἀγῶνα ὑποχωρεῖ κατησχυμένον καὶ ἡ ἀλήθεια θριαμβευτικῶς λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ θέσιν. Οὕτω συνέβη καὶ ἐνταῦθα. Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν Πτολεμαϊκῶν συγχεόντων σχεδὸν πάντοτε τὴν ἀστρονομίαν μετὰ τῆς θρησκείας ἀπεδείχθησαν γελοῖαι, καὶ σήμερον οὐδὲ εἰς ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀστρονόμων, ὑποστηρίζων τὴν